

Gitmeden Önce 2

– Mikail Dede · 05 Ocak 2026

(Gece, bir şehir. Sigara dumanı. İç ses.)

Gitmeden önce
son kez bak bana.

Bu şehir bakışları hafife almaz.
Kaldırımlar ezber bozar,
duvarlar her şeyi hatırlar.

(Hatırlamak burada bir erdem değil, bir lanettir.)

İnanmak zor.
Çünkü burada
hiçbir gidiş masum değildir.
Önce sözler çekilir,
sonra insanlar.

(Bu şehirde sözler hep erkenden yorulur.)

Gitmeden önce
bak bana.

Sanki aynı yanlışa
bilerek bulaşmış gibi.
Sanki aynı karanlığı
birlikte meşrulaştırmışız gibi.

(Karanlık, paylaşılnca aydınlanmaz.)

Sana yollar çizdiler:
ışıklı caddeler,
yüksek cümleler,
parlatılmış yalanlar.

Kimse söylemedi
o yolların
yalnızlığı resmî geçit gibi
taşıdığını.

(Bazı yürüyüşler alkışla başlar, sessizlikle biter.)

Ben biliyordum.
Sustum.

Bazı aşklar
itiraz etmez,
tanıklık eder.

(Tanıklık, bu şehirde ağır bir iştir.)
İnandım sana.

Bu şehirde
inanmak zaten
başlı başına bir suç.

Biz de payımıza düşeni
sessizce aldık.

(Sessizlik burada bir alışkanlıktır.)

Gitmeden önce
son kez bak bana.

Çünkü ben
sen gittikten sonra da
aynı masada oturacağım.

Aynı şehri savunur gibi
bu yenilgiyi savunarak.

(bazen yenilgi, de yakışır.)

Ve bil:
Burada
her veda sessizdir.

Burada her hatıran sensizliktir.

Ama bazı kayıplar
hâlâ
kişiseldir.

(Bazı yaralar kalabalıkta bile yalnızdır.)

Elveda...